

Sygn. akt III AUz 8/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Zofia Rybicka – Szkibiel (spr.)
Sędziowie:	SSA Jolanta Hawryszko SSA Romana Mrotek

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2015 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy **D. W. i T. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.**

o ustalenie braku odpowiedzialności za zobowiązania spółki

na skutek zażalenia ubezpieczonych

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 4 grudnia 2014 r. sygn. akt VI U 480/14

p o s t a n a w i a :

- 1. oddać zażalenie na postanowienie o odrzuceniu wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku;**
- 2. odrzucić zażalenie na postanowienie o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku.**

SSA Jolanta Hawryszko SSA Zofia Rybicka-Szkibiel SSA Romana Mrotek

Sygn. akt III AUz 8/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4.12.2014 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił wniosek T. M. i D. W. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego z dnia 27.10.2014 roku oraz odrzucił wniosek ubezpieczonych o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego z dnia 27.10.2014r., sygn. VI U 480/14.

Sądu I Instancji miał na uwadze argumentację ubezpieczonych zawartą we wniosku z 2.12.2014r. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku, a mianowicie, że wyrok został wydany na rozprawie publikacyjnej o której T. M. nie był zawiadomiony,

a D. W. został błędnie pouczone, że wyrok zostanie mu doręczony na piśmie, a nadto na rozprawie poprzedzającej ogłoszenie wyroku nie został pouczone o konieczności złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia.

W ocenie Sądu Okręgowego, tak powołane przez ubezpieczonych okoliczności nie spełniały kryterium z przywołanego art. 168 § 1 k.p.c. Sąd wyjaśnił, że przy ocenie winy w uchybieniu terminu procesowego należy przyjąć obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje interesy, a zatem warunkiem uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej jest wykazanie przez stronę, że pomimo całej swej staranności nie mogła czynności dokonać w terminie, a więc, że zachodziła niezależna od niej przeszkoda. Przeszkoda taka zachodzi wówczas, gdy dokonanie czynności w ogóle (w sensie obiektywnym) było wykluczone, jak również w takich przypadkach, w których w danych okolicznościach nie można było oczekiwać od strony, by zachowała dany termin procesowy. Dlatego w każdym przypadku przy ocenie braku winy, jako przesłanki przywrócenia terminu uchybionego przez stronę, należy uwzględniać wymaganie dołożenia należytej staranności człowieka przejawiającego dbałość o swe własne życiowo ważne sprawy.

Sąd Okręgowy wskazał, że jeśli chodzi o nieobecność T. M. na rozprawie w dniu 14.10.2014 r., to jak wynika z dokumentów w aktach sprawy był on prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy. Przesyłka dla T. M. zawierająca wezwanie na rozprawę wyznaczoną na dzień 14.10.2014 r. wraz z załączonymi do niej dokumentami była dwukrotnie awizowana w dniach 17 i 25 września 2014 r., a następnie została zwrócona nadawcy w dniu 3 października 2014 r., po siedmiodniowym oczekiwaniu na odbiór przez adresata (ubezpieczonego). Adres na przesyłce był adresem wskazanym przez ubezpieczonego w jego odwołaniu.

Tak więc jego nieobecność nie stanowiła w takiej sytuacji przeszkody w prowadzeniu postępowania, bowiem dwukrotne wysłanie i awizowanie przesyłki stanowi spełnienie wymagania skuteczności doręczania pism sądowych przez pocztę, zapewniając realizację konstytucyjnej zasady prawa do sądu (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 26 maja 2008 r., sygn. III APa 19/07, Lex nr 468589; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2009 r., sygn. II UZ 20/09, Lex nr 533108; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2009 r., II PZP 3/09, Lex nr 519963). W tych okolicznościach Sąd nie miał obowiązku zawiadomienia T. M. o terminie publikacji wyroku i to ubezpieczony wnosząc odwołanie

powinien był liczyć się z tym, że w jego sprawie zostanie wyznaczony termin rozprawy i dlatego, jako osoba dbająca o swe własne życiowo ważne sprawy, winien był zasięgać informacji o toku postępowania w sprawie z jego odwołania. Z dołączonej przez ubezpieczonego dokumentacji wynika, że był w podróży służbowej jedynie w dniach 13 i 14 października 2014 r. Nie było więc żadnych przeszkód, aby przed tymi datami lub po powrocie z delegacji uzyskać w Sądzie informację na temat sprawy. Jeśli natomiast chodzi o D. W., to był on obecny na rozprawie w dniu 14 października 2014 r. i został wtedy powiadomiony o terminie publikacji wyroku oraz o tym, że nie ma obowiązku stawiennictwa na tym terminie. Jak wynika z zapisu audiowizualnego przebiegu tej rozprawy odwołujący nie był w ogóle pouczone o tym, że wyrok zostanie mu doręczony na piśmie i takie stwierdzenie zawarte we wniosku pełnomocnika odwołującego nie polega na prawdzie.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy nie podzielił argumentacji zawartej we wniosku ubezpieczonych, co skutkowało również odmową sporządzenia i doręczenia uzasadnienia wyroku, jako spóźnionego.

Powyższe postanowienie zaskarżyli w całości ubezpieczeni zarzucając mu „naruszenie przez Sąd przepisów postępowania cywilnego, co wyraziło się w niezastosowaniu przepisu art. 168 § 1 k.p.c. poprzez brak przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia do wyroku z dnia 27 października 2014 r. wydanego przez Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim Wydział VI Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt. VI U 480/14 pomimo tego, iż ani strona ani pełnomocnik nie ponosi z tego tytułu winy, a zatem istniały przesłanki do przywrócenia wskazanego terminu”.

Żalący się podniósł, że D. W. był obecny na rozprawie w dniu

14.10.2014 r. i został wówczas powiadomiony o terminie publikacji wyroku oraz o tym, że nie ma obowiązku stawiennictwa na tym terminie. Wezwanie na rozprawę dla T. M. nie zostało mu doręczone, mimo awizacji, gdyż przebywał w tym czasie na zagranicznej delegacji służbowej, co wynika z faktury VAT nr (...), wystawionej przez hotel (...), (...), B., W.. T. M. nie był więc obecny na rozprawie. Drugi ubezpieczony, D. W., stawiał się na termin rozprawy, ale przewodnicząca nie pouczyła go o konieczności złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia w celu sporządzenia apelacji od wyroku, a zamiast tego błędnie pouczyła, że „wyrok zostanie stronie doręczony”, a następnie będzie mógł podjąć działania zmierzające do wystosowania w sprawie apelacji. T. M. został więc pozbawiony informacji w zakresie toczącej się sprawy, a o jej wyniku dowiedział się dopiero dnia 25 listopada 2014 r., odbierając postanowienie wydane w sprawie. D. W. również nie wystosował w terminie wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia bez zawinienia ze swojej strony, gdyż Przewodnicząca nie pouczyła go w tym zakresie. W związku z powyższym nastąpiły wszelkie przesłanki do stwierdzenia dopuszczalności przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku wydanego w sprawie zarówno dla T. M., jak też dla D. W..

Mając na uwadze powyższy zarzut i argumentację skarżący wnieśli o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku z dnia 27 października 2014 r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonych jest bezzasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Dokonana przez Sąd Apelacyjny kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia w przedmiocie odmowy sporządzenia i doręczenia uzasadnienia wyroku Sądu I Instancji, jako kończącego postępowanie w sprawie, jak również stanowiącą jego podstawę ocena prawna braku wystąpienia w sprawie przesłanki z art. 168 § 1 k.p.c., była w pełni trafna. Nie można bowiem doszukać się braku zawinienia w postępowaniu obu ubezpieczonych, w myśl art. 168 § 1 k.p.c. T. M. nie odebrał przesyłki sądowej z wezwaniem na rozprawę z dnia 14.10.2014r. i nie uprawdopodobnił, aby w okresie pierwszej awizacji przesyłki, tj. od 30.06.2014r. do 07.07.2014r., oraz w okresie powtórnej awizacji od 08.07.2014r. do 15.07.2014r., a nawet jeszcze później, skoro przesyłkę odesłano do nadawcy dopiero w dniu 20.07.2014r. (k.13) istniała po jego stronie obiektywna przeszkoda uniemożliwiająca odbiór wezwania. Ubezpieczony mógł być nieobecny w kraju, co sugeruje dołączony do wniosku o przywrócenie terminu wydruk na k. 53 akt z widniejącymi na nim datami 13.10.2014r. i 14.10.2014r., lecz taka okoliczność nie uprawdopodobnia dostatecznie niemożności odebrania przez ubezpieczonego przesyłki z wezwaniem w zupełnie innym okresie, tj. od 30.06.2014r. do 15.07.2014r. Nadto, ubezpieczony T. M. nie tylko, że nie usprawiedliwił swojej nieobecności na rozprawie z dnia 14.10.2014r., ale również nie wykazał, aby na bieżąco informował Sąd, w jakich okresach nie będzie mógł odbierać przesyłek sądowych, czy stawiać się na rozprawę osobiście (na wypadek gdyby został wezwany do osobistego stawiennictwa), a jednocześnie nie ustanowił dla siebie pełnomocnika procesowego i nie widział zatem takiej potrzeby. Co jest również istotne w sprawie, T. M. w okresie toczącego się procesu sądowego, a nawet po zamknięciu rozprawy, do dnia 27.10.2014r., kiedy ogłoszono wyrok, nie dowiadywał się o przebiegu sprawy, przez co zrezygnował z uprawnienia do wzięcia udziału w procesie oraz do obrony swych praw. Nie miał również podstaw sądzić, że zostanie mu doręczony z urzędu odpis wyroku, czy informacja o jego treści.

Odnośnie drugiego ubezpieczonego, to D. W., choć stawiał się na wezwanie na rozprawę w dniu 14.10.2014r., to jednak również nie był już zainteresowany wzięciem udziału w posiedzeniu w dniu 27.10.2014r., na którym ogłoszono wyrok w jego sprawie. Należy podkreślić, że ubezpieczony D. W. został wyraźnie pouczony o terminie, godzinie i miejscu ogłoszenia wyroku. Ze znajdujących się w aktach sprawy protokołu wynika w jakim zakresie został pouczony, a zarazem, należy stwierdzić, że nie miało miejsca rzekome pouczenie, że „wyrok zostanie stronie doręczony”. Co istotne,

D. W. nie stawiał się na posiedzenie na którym ogłoszono wyrok, do czego zresztą nie był prawnie zobowiązany, ale również w terminie 7 dni od publikacji orzeczenia nie przejawiał zainteresowania treścią zapadłego rozstrzygnięcia. D. W. w tym okresie nie dowiadywał się o przebiegu sprawy, a w szczególności o to, czy i jaki zapadł wyrok oraz w jakim terminie można złożyć wniosek o sporządzenie i doręczenie pisemnego uzasadnienia wyroku.

Należy podkreślić, że obiektywnie nie stało nic na przeszkodzie, aby obaj ubezpieczeni uzyskali wskazane informacje, choćby telefonicznie, skoro nie zostały

w sprawie ujawnione okoliczności z których można byłoby wywieść konkluzję

o pozbawieniu ich w okresie od 27.10.2014r. do 03.11.2014r. możliwości przeprowadzenia rozmowy telefonicznej i uzyskania tą drogą niezbędnych informacji co treści zapadłego wyroku, terminu i sposobu jego zaskarżenia wprost, czy ewentualnie wniesienia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Należy dodać, że żaden z ubezpieczonych nie miał prawa sądzić, że będzie informowany z urzędu przez Sąd Okręgowy o przebiegu sprawy czy o treści wyroku, gdyż przepisy prawa nie przewidują takiej procedury. Sąd Apelacyjny podziela przy tym pogląd prawny, że skoro obowiązujące przepisy Kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują doręczenia stronom z urzędu orzeczenia z uzasadnieniem (poza sytuacją, gdy ogłoszenia nie było, przewidzianą w art. 387 § 3 zdanie 3 k.p.c., to każda ze stron działając we własnym interesie powinna zadbać o uzyskanie informacji na temat treści i daty wydanego orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia z dnia 24 stycznia 1997r., sygn. akt I PKN 1/97, opubl. w OSNP z 1997r., Nr 18, poz. 342, Lex nr 30005). Nie można więc stwierdzić braku zawinienia po stronie ubezpieczonych. T. M. i D. W. nie wykazywali należytego zainteresowania przebiegiem postępowania i treścią zapadłego wyroku, mimo,

że była to dla nich ważna życiowo sprawa, gdyż za taką należy uznać finansową odpowiedzialność za zaległe składki, przy kilkudziesięciu tysięcznym zadłużeniu prowadzonej przez nich spółki z o.o.

Uwzględniając powyższe, Sąd Apelacyjny stanął na stanowisku, że podnoszone

w zażaleniu okoliczności nie mogą wpłynąć na uchylenie lub zmianę rozstrzygnięcia,

w związku z czym na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., należało oddalić zażalenie ubezpieczonego w zakresie odrzucenia wniosku o sporządzenie

i doręczenie uzasadnienia wyroku, a na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku

z art. 370 k.p.c. odrzucić zażalenie na postanowienie o oddaleniu wniosku

o przywrócenie terminu, jako niedopuszczalne.

SSA Jolanta Hawryszko SSA Zofia Rybicka-Szkibiel SSA Romana Mrotek